

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Jánosi-utca 54. szám. Ide intézendő a lap szemlémi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Tanulóknak egész évre 4 kor
fél évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor térfogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A pánszláv Daxner.

Hogy mennyire vérszemet kaptak mostanában a hirhedett nemzetiségi igazgatók, mutatják a mindennapi események. — Mintha csak az által vélnék örült eszmék megvalósulását, hogy önmagukból martyrokat csinálnak s mint valami magasabb lények tündököljenek a martyromság fényében az általuk tévutra vezetett tudatlan nép előtt.

Még csak alig érte utól a büntető igazságszolgáltatás a románok hirhedett Lukaciuját és a felsőbb vidéki népok Hurbánját. — ezek nemzeti dícsőségét már is megirigyelte a mi régi jól ismert firmánk: tiszolezi dr. Daxner Sámuel, ki összeszedve 44 pánszláv aláírást, következő üdvözlő iratot intézte Prágába és Bécsbe az ifjú eszek klubjához: „Örült minden hü szláv szíve, mikor köztudomásúvá lett, milyen erőlyesen léptek fel önök a rájkszrában és a delegációkban. Önök határozottan megvédik a szláv népek jogait s így a mi elnyomott, de a szláv testvériséget őszintén óhajto szláv népünk jogait is. Önök bátran megmutatják, hogyan üldözi a tulerős ellenség a gyöngét és ez által jobb jövőt készítenek elő a szlávok számára. Mi szláv testvérek védtelenül állunk minden önkényes szömben s minthogy a magyar képviselőházban ninesenek nemzeti képviselőink, panaszainkat sem adhatjuk elő. Ily szomorú helyzetben nemesak a esek testvérnemzet derék képviselőit látjuk önökben, hanem a mi képviselőinket is, kiknek elvtársaink nevében is őszinte köszönetet mondunk azzal a kéréssel, hogy ne hagyják abba a dícsőséges harezot, míg a jogtalanság meg nem szűnik és az igazság nem győz. — Tiszolez, Magyarország, 1892. december 24-én — 4 szláv hazafiak: Daxner Sámuel dr. és még 44 aláírás“

A 45-ök ezen szövetekezése nem nagy dícsősége Daxner Sámuelnek, mert ha csak ennyi aláírást tudott gyűjteni ily nagy „nemzeti“ öröm tolmácsolásához, akkor kénytelenek vagyunk azon következtetésre jutni, hogy a tiszoleziak józanabb része nem nagy lelkesedéssel fogadja a Daxnerok törekvéseit.

Nem is tulajdonitánk ezen mozgalomnak semmi jelentőséget, ha az üdvözlő irat nem oly egyéntől eredett volna, aki mint magyar honpolgár, magyar ügyvédi oklevéllel bír, s a kit ügyvédi esküje arra kötelez, hogy a magyar alkotmányhoz hű legyen s a ki ezenkívül még mint magyar honvéd tiszt is esküt tett arra, hogy a magyar állam politikai eszméjéhez is hű marad, tehát akit esküi is köteleznek arra, hogy — tót ajkú bár — de „magyar hazafi“ legyen.

Hogy ő és 44 társa az üdvözlő iratban mégis „szláv hazafi“ ságával dícsökszik és „elnyomott“ szláv testvéreiről beszél: ez annyit jelent, hogy a magyar állameszmének határozott nyilt ellensége s indokolva van, hogy felhívjuk reá a kir. ügyészség figyelmét

Megmutatták ök a most egy éve lefolyt képviselő választáson, hogy gyűlölnék mindent a mi magyar, és képesek nyiltan bünhódés nélküli elkövetni olyan dolgokat, melyek egyenes kihívást képeznek a magyarság ellen.

Avagy nem egyenes kihívás és megbotránkoztató volt-e, midőn ezen urak képviselőjelöltök magyar nemzeti szűz jelvényét megvetve, sárba dobva, tüntetőleg zöld galy jelvényvel jelentek meg közöttünk?

Mely megbotránkozónknak adunk kifejezést, látva Daxner Sámuel újabb esekelményét, azt pedig határozottan sajnáljuk, hogy megyénk-ből kell kikerülnie ilyen botrányos és a magyarok iránt igaztalan s esakis a tót ajku honpolgárok félrevezetésére szánt pánszláv mozgalomnak

× Városi képviselők Nagy-Rőczén

Nagy-Rőcze r. t. város közönsége a kilépő városi képviselők helyett mult hó 20-án választotta meg új képviselőit igen nagy érdeklődés mellett. Rendes tagokul megválasztottak: Ferdinandy János 249, Prékopa Gusztáv 232, Franz Károly 215, Stitniczky András 209, Franz Károly 207, Kallina János 197, Sebök János 194, Darrély M. 192, Gál Sámuel 207, Perjessy László 184, Árvay József 182, Král József 172 szavazattal. Póttagokul: Toperezer Gyula, Gaján Viktor, Tomes Pál.

Megfosztani e kinstől sohse fogják
A legszebb álmok esendes álmódját.

Makai Emil.

Mese a fehérhajú Domoszlainéről.

Irta: Bródy Sándor.*

Egyszer volt, hol nem volt egy részeg fuvaros és annak két rosz lova, a Sári, meg a Táltos.

Rosz lovak voltak, de igen okosak: a falu határában a legelső uri ház kapujában megállottak, készek kimulni inkább, mint tovább menni akár egy tapodtat is. Igaz, hogy estve volt, a szakadatlan hófuvástól fehér, de annál rémségesebb éjszaka. Szekérnyom még sehol, csárda semerre, de a falu határan az uri ház két kéménye füstölgött hegyesen.

Hogyné hajtottunk volna be, a mikor behajtottunk. Bent a házban elég szívesen fogadtak bennünket, a részeg fuvaros kiült a konyhába és nyomban segített esrikét koppasztani, én meg leültem a sárga ripszdíványra és törtem az árva fejemet, mit is kéne beszélni itten, mi-féle szép bókákat mondani mindjárt. A háznép is ebben évődhetett, amikor az agár minden okoskodás nélkül körülkaffogott és mondta ilyen szóval: „Jó estét, jó estét vendég, csakhogy jösz, az ember halálra unja magát ezen asszonyok között.“ A maeska is hozzám törleszkedett nyomban, a rendes dorombszóval, mondván: „Jó estét vendég, hál' Istennek, hogy jöttél, hál' Istennek, hogy jöttél!“

Aztán megszólalt a ház asszonya is:

— Instáljuk, sajnáljuk, hogy ilyen szegény helyre tetszett jönni, nines itt egy szál férfi kegyed mulattatására, nines férfiember, nines vigasság e házban, mi lakjuk csak ketten, két bús özvegy asszonyok!

Aztán leült velem szemben a nagy kanapéra, az egyik szolgálóleány lábai alá tette a sárga ripszt-zsámolyt,

*) Szerző „Regénytárgyak“ című legújabb novella-gyűjteményéből.

Uj hitelszövetkezet Gömörmegyében.

Likéren december hó 29-én Borbély Lajos vezérigazgató elnökle alatt tartott meg a felső rimavölgyi szövetezeketek szervező gyűlése. Az ülésen Klenőcz, Fűrész, Nyustya, Likér és R-Brézó községek voltak erősen képviselve. Bernát István pedig mint a pestmegyei hitelszövetkezet kiküldötté vett részt. Előadta a szövetezeketek hasznát, szervezetét, a pestmegyei szövetezettel való összeköttetését. Szentpétery klenőczi jegyző és Liszkay Jánoson kívül többen szölkaz az ügyhöz, s kitünt nem esupán a komoly törekvés ezen áldásos intézménynek az illető községekben való létesítésére, hanem az is, hogy az érdekelteknél az ügy emberbaráti oldala teljes méltánylásra talált, a létesítés anyagi föltételei meg vannak s magában Klenőczon 12—13000 frtot jegyeztek. Első sorban hitelszövetkezetek alakittatnak, a melyekből fognak aztán a fogyasztásiak kifejlődni. Az alakuló közgyűlések január hó folyamán tartatnak meg.

Olvasóinkhoz.

A „Gömör-Kishont“ tizennegyedik évfolyamát kezdjük meg a jelen számmal. Nem vagyunk hozzászokva — mert fölslegesnek is tartjuk — hogy nagyhangu reklámecikkokban ajándgassuk a közönségnek e lapot, mely évek hosszú során át mindég következetesen megmutatta, hogy az igazságnak és a közügynek önzetlen, elfogulatlan és bátor szószólója akar és tud lenni.

Nagyon jól tudjuk, hogy az igaz szó sok keserőséget okoz s így sok ellenséget is szerez, azonban a tiszta öntudat, mely munkásságunknak egyetlen jutalma, bőven kárpótol bennünket azon méltatlan támadásokért és vádakért, melyekkel néha igaztalanul illetettünk.

A „Gömör-Kishont“ ezentul sem lesz sein köröknek, sem egyeseknek érdeklapja. Irányát, vezérelveit a legtisztább demokratizmus alapigazságai jelölik meg; minden valódi érdemet szívesen elismerünk és méltányolunk, s minden tévedést vagy hibát kérélhetlenül megrovunk. Egyesek hiúságának legyezgetésére nem vállalkozunk, de a kicsiny társadalmunk életében felmerülő minden szép, jó és nemes tettet megköszönünk

a másik szolgálóleány kezébe adta a kötést. Ő maga ujjaira huzta ezokat az ezüst karikákat, melyek megóvják a kezét, hogy a kötött ki ne kezdje. Azzal nagy esengés, esörömpöléssel, munkába kezdett, én meg néztem a Domoszlainé urasszony tüneményes szép fehér fejét; haját, mely tiszta ősz volt, mint egy nyolezvanéves matrónáé; és arcját, mely barna és piros, üde és sima, mintha csak új menyecske lenne. Fekete és vastag szemöldök alatt árnyékban voltak a szemek egy darabig, miglen felvetette. Jóságos Isten! milyen vérszínű, kifejeztelen, fénytelen, öreg szemek voltak . . .

Jött a másik özvegyasszony a másik szobából. Leült melléje; az egyik szolgálóleány lábai alá tett egy zöld ripsz-zsámolyt, a másik szolgálóleány kezébe adta a kötést és az ezüst karikákat.

Azonképen esörömpölve elkezdett kötni, míg a négy kis leánya lökdöste, kinozta, elölgetett néki. Nem is szölongatta őket, csak munkájkodott serényen, összeránczolta a hosszú homlokát. Én meg néztem, milyen fáradt milyen jelentéktelen, nagy asszonyosság, fejeéről mint ri le a frizura, testéről a ruha. Ugy látszott, az látszott, hogy minden él-terejét átplántálta a kis leányaira, ő maga számára csak az életerő váza, a esontok, az inak, a riged mechanikus élet maradt.

Nem szölkazunk egy szót sem, azt is lassan mondtuk. Csak az agár kaffogott, csak a czicza dorombolt: „Jó estét vendég, jó estét vendég!“

Nagy vártatva a fehérhajú Domoszlainé is megszölkaz, fordulván a fáradt fiatal asszonyoságnak. Ugy szölkazt hozzát: „lányom.“ De a fáradt fiatal asszonyosság nem nevezte „mamán“-nak, hanem azt mondta neki: „Domoszlaj néni?“

Es a négy kis leány sem szölkaztotta így, hogy „nagymanám“, hanem így: — Edes, mézes-makos Domoszlaj néni.

*

Tízét ütött az óra. A kis kapun kijött a kakukk és

TÁRCZA.

Vége.

Besírom egész lelkemet e dalba,
Mint aki vesztett álmait siratja.
Emlékeim közt búsan elmerengek
És sirni tudnék, sirni, mint a gyermek;
Hogy akiért én éltem e világon,
Magamtól egyre messzebb tűnni látom
S hogy érintetlen, álomszerű tiszta
Első szerelmem nem tér soha vissza.

Hisz ugyse hittem soha, hogy valóság
Fürteid selyme, arezodon a rózsák.
Szemedbe is félig remegve néztem,
Hogy ne legyen nehéz az ébredésem.
Ugy őriztem egy sugarát szemednek,
Mint lopott kincset, melyet visszavesznek;
Mögöttem ott ólálkodott az árnyék,
Hogy szerelmünk csak egy tündéri játék.

És mégis, mégis, mikor int az óra,
Szívem szorul a rövid bucsuzóra.
Könyvek tolnak izzó szemeimbe
S mintha egy kéz torkomra nekezőlne.
Az álmok álma ime tova lebben,
Kezet fogunk, mint két más ismeretlen,
Oh nekem sem lesz jogom soha többre —
Utunk elvált örökre, mindörökre!

Tied a fény, a káprázat, a pompa,
Enyém az élet mindennapi gondja;
Rég berepült virágos révbe gályád
S szívem még egyre rólad szövké álmat;
Ha megsebbezo, ha százszer leverve
Az érzéketlen, örült küzdelembé,

a közügy, az általános humanizmus nevében és érdekében.

Megemlítenünk is jóformán fölösleges, hogy a „Gömör-Kishont“ teljes függetlensége elegendő garancia arra nézve, hogy a lap szerkesztősége semmiféle magánérdeknek szolgáltatában nem áll. A megyebeli tollforgatók nemzedék azon tisztos táborra pedig, mely újabb lapunk köré ép annyi rokonszenvvel mint a mennyi kipróbált erővel sorakozott, biztosítja a közönséget, hogy a lap tovább is megmarad azon magaslaton, melyre a közönség támogatása és a munkatársak lelkesedése segítette.

Az egyetlen változás, mely a lap életében az új esztendővel beállott, az, hogy a lapnak nemcsak szellemi vezetése, de anyagi gondozása is a szerkesztőség vállaira hárult s így a lapnak egész sorsa a társaságnak kezébe van letéve. E helyen lehetetlen meg nem emlékeznünk a legmelegebb elismerés hangján arról, ki a lapot fejlődésében oly hathatósan elősegítette, s lehetetlen, hogy most, midőn önzetlen s jóakaratu elhatározásából lapunk tulajdonosa lenni megszűnik, köszönetet ne mondjunk *Dr. Bernát István* urnak, remélve s bizton tudva, hogy az éveken át köztünk fennállott benső viszony az ő munkálkodása s szellemi és erkölcsi támogatása által társaságunk tagjai között egy újabb természetű kapcsolatot fog létesíteni.

Közönségünk tájékoztatása végett megemlíti-
jük, hogy szerkesztőségünk tagjai között vidéki
hírlapirodalmunk legbuzgóbb munkásait birjuk.
Közöttünk dolgoznak: Bodon József, az országos
nevű író, továbbá Dr. Veres Samu, Fábry János,
S. Szabó József főgymn. tanárok. Dr. Kármán
Aladár, Percz Samu, Dr. Kármán Zoltán, Dr.
Kaloessy Béla, Dr. Zehery István, Simkó Endre,
Kostyál Gyula, Mihályi Lajos és Lőrinczy
György szerkesztő stb. a megyének minden vidé-
kén teljesen megbízható, lelkiismeretes levelezőink
vannak.

Szép fejlődésnek indult vállalatunkat, —
mely egyedül közéletünk hiteles naplója és elfo-
gulatlan bírálója kíván lenni, a közönség további
pártfogásába ajánlván maradtunk

Rimaszombat, 1893. január 2.

Hazafias tisztelettel

A „Gömör-Kishont“ szerkesztősége.

Nyilatkozat.

A „Gömör-Kishont“ tulajdoni joga a f. év-
től kezdődőleg a szerkesztőségéből alakult társa-
ságra szállt át, azaz azon érték, melyet teremtet-
tek, övék lett teljesen. A czél, mely előttem lebe-
gett, el van érve; sikerült oly társaságot össze-
hozni, mely nemesebb czélokért nem csak lelke-
sülni, hanem dolgozni is tud, és teremtett oly
lapot, mely a vidék lapjai közt, hitem szerint,
minden esetre számot tesz. Nekem tehát nem
marad más hátra, mint a t. közönségnek jóaka-
ratú támogatását megköszönni.

Rimaszombat, 1892. decz. 30.

Bernát István.

és tiszter mondta: „kukk, kukk!“ A fehérhaju Domsz-
zlai német aludni.

Az asztalnál magunk maradtunk a fáradt asszony-
sággal. A gyermekek aludtak, ki a nagy díványon, ki a
molyok kaszárnyájában, a vén karosszékben. A legna-
gyobbik leány az asztalra hajította fejéskéjét ott szundi-
kált fölve. Egy légy játszott orrocskájával, egyszer elhaj-
totta az anyja, másodsorra nem bántotta többé, látta,
nyí is hiába. Nem volt ébren közöttünk senki; a maeska
jőllakott, elaludt.

A vén agár összegubbaszkodva mormogott, tette
magát, hogy alszik, pedig csak azt akarta hallgatni, hogy
mit beszélünk.

Éppen róla beszélünk.

— Kié ez az agár?

— Az egykori vőlegényemé.

— Ki volt az?

— Domszzlai Attila.

— Hol van?

— Meghalt.

— Az öreg uriaszony fia volt?

— Az egyetlen fia és párbajban halt meg.

— Legény korában?

— Legény korában.

— És nagysád?

— Én voltam az „ideálja.“ Hozzám írta az utolsó
levelét.

Az agár fölvetette ránk a bús, gyanakodó szemait.
En meg szerte néztem az alvó gyermekek között: „Hát
ezek, hogy vannak akkor ezek itt?“

A fáradt asszonyság elérte ezt az elhallgatott
kérdést, felelt is rá rögtön:

— Szegény leány voltam, tíz éve mult ennek, férj-
hez kellett menni. Ezek a gyerekek az uramtól valók.

— És az ura?

— Meghalt. Szegényül árván maradtunk, amíg
Domszzlai német elhozott ide. Ideálja voltam a fiának

Szilveszter estéje.

A nőgyesület által rendezett estélyek legfőbb jellem-
vonása a kedélyesség s ennek képesen a fényes erkölcsi
siker. Közönségünk hozzá szokott már e sikerhez s a
szombati társaságnak egyetlen tagja sem jelent meg a
Rózsa nagytermében azzal a kíváncsisággal, hogy vajjon
hogyan fog sikerülni egy olyan est, melynek kiadásait
alig harminczan siettek előre biztosítani. Mintha csak a
— márványhölgyek előadására siettek volna a habituék;
a tágas teremnek alig lehetett egy részét a tánczó pá-
rosok számára fenntartani; minden asztal, minden szék el-
volt foglalta a szó teljes értelmében a legintelligensebb
közönséggel, melynek legnagyobb része városunkból került
ugyan ki, de a vidék is szépen, s a hölgyeket illetve,
gyönyörűen volt képviselve. Kilencz órakor már olvadoan
zengett a Kálmán pompás hegedűje, melynek ritmusa
25—30 pár ropta a esdárdást, míg azok, kik az ifjuság
fesztelen tánczában nem vettek részt, vidám poháreszés
mellett biesztatták a végvonaglásban selymődző ő-esz-
tendőt. Egyszerre egy érezes férfi hang rezdült át a
termen: Ninesen párja a faluban — a Percz Samu hang-
jának, sirtak is a leányok, mikor a harmincz tagból álló
rimaszombati dalárda rágyújtott arra a gyönyörű magyar
nótára, melyet Wagensemmer János vezetése alatt a leg-
finomabb hangáryalatokkal együtt szabatosan adtak elő
derék dalárdistáink. Legnagyobb hatást a „Sötét éj van“
kezdetű dal keltett, melyet a dalárdával rokonszenvező
nagy közönség megismételt. Mesteribb kidolgozása
darabokkal a dalárda ez uttal — igen helyesen — nem
lépett fel; a mulatni s kellemesen szórakozni akaró köz-
önségre nézve társasító lett volna végig hallgatni néhány
hangversenydarabot, melyeknek nagy előadására, mint a
hallgatók részéről teljes élvezetere siri esend szükséges.
E helyett a dalárda néhány ismertebb népdallal, egy vad-
dász s egy bordsallal mulattatta a közönséget s szereplé-
sével megfelelő hatást ért el. Felváltva táncz, dal és po-
háreszés mellett folytak le a haldokló év utolsó percei.
Ejtéli 12 óra előtt pár pillanattal, még Ernáni hatalmas
bardsága mellett mondunk bieszt a vén haldoklóknak és
a válponton a Rákóczi induló lelkesítő akkordjaival kö-
szöntöttük az új született. Egyszerre sopránban, tenorban
és basszusban felhangzott az obligát boldog újévet kívá-
nok, a társaságban chaotikus zűr-zavar keletkezett, az
ismerősök siettek egymást üdvözölni, a jó kívánatokban
elenyészett minden nem, rang és kor közötti különbség
a Szilveszter estére külön alakult köztársaságban s nekünk
eszünkbe jutott az a t. t.: Bár csak ez az éjszaka tizen-
három évszázadig tartana...! A miért mi oly rég óta
küzdünk s a mi még mindig csak álmainkban lebeg, azt
a nőgyesület megemlítette egy mulatságban. Már magában
vége az is nagyérdeme egy rendezőségnek, hogy a társaság
tagjainak mulatságáról kellően gondoskodik, ezuttal azon-
ban a rendezőség érdemét az is fokozza, hogy egy oly
társaságot tudott összehozni, melynek tagjai nem régen
a társadalmi téren még talán képzelt ellentétben állottak
egymással. Ezért hódoló elismerés illeti meg a nőgye-
sület rendezőségét s ennek élén Bornemisza László
né elnököt, ki nemes mentióit egy mulatság kerete-
ben megvalósította. Nem csekélyebb elismeréssel kell
megemlékeznünk Molnár József né alelnökről is, ki a
fényes siker elérésében a legszebb eredménnyel működött.

A pompás mulatság reggelig tartott. Tudósítónk a
jelenlévő hölgyek közül a következők neveit jegyezte föl:
Bornemisza Lászlóné, Ledniczky Péterné, Szeredinszky
Sándorné, gróf Almásy Arthurné nővérével Izsépi Idá-
val, Marton Jánosné, Hevessy Bertalané, leányával
Mariskával, Török Erzsikét, Molnár Józsefné, Szontagh
Károlyné, Szentiványi Gézané leányával Margittal, Glösz
Arankát és Vilmát, Lukács Gézané nővérével Marton
Annával, Forster Imréné leányával Annával, Benyó Bé-
láne leányával, Törköly Józsefné leányával Margittal,
Terhes Pálné, Institutrisz Endréné, dr. Löcherer Tamás-
né, Baksys Józsefné leányával Gizivél, Szűcs Károlyné,
Baksy Istvánné, Sárkány Imréné, Lokesszky Endréné,
Nagy Ferenczné, Ethey Aranka, öz. Guha Vik-
torné leányával Bertával, Szelezky Dénesné leányával
Jolánnal, Beliczky Viktorné, Szőlössy Juliska, Papszász
Iren, Hoffman Tivadarné, Szelkovies Istvánné, Jaczkó
Pálné leányával Juliskával, Szakall Andrásné, Farkas
Matild, Szügyi Zsigmondné.

és most együtt lakunk és együtt fogunk maradni mind-
örökre.

Az óra tizenegyet ütött. A kis kapun kijött a ka-
kuk-és tizenegyszer mondta, hogy kukk, kukk! A fáradt
fiatal asszony is elment aludni.

Jött egy szolgáló leány gyertyával bevezetett a szo-
bamba. Egy másik szobán vezetett keresztül.

Egy ágyos házon, hol lámpa égett az éjjeli szek-
rényen, vetve volt a patyolat fehér ág: a falon fegy-
verek, az íróasztalon tinta, toll, könyvek, szivarok.

— Hát ide kinek ágyaztak, kinek fűtöttek?

— Az urfnak?

— Melyik urfnak?

— Aki meghalt?

— Akit tíz éve meglöttek, a kinek tíz éve meg-
ágyazunk minden este. Valahogy meg ne tessék moz-
gatni itt a holmikat.

Mindennek úgy kellett maradni, amint tíz éve ál-
lott. A nagyságos asszony tisztogat itten...

A kocsis mind csak a pipákat szeretné kiverni, azt
sem szabad...

Lassan beszélt a szolgáló leány, az öreg szolgáló-
leány.

*

Fehér éjszakáról fekete reggelre ébredtünk. A nap-
nak nem volt ereje, még világítani se tudott.

Halványan, kékes-fehéren, valami keveset világított
helyette a hó.

A részeg fuvaros előállott a két rosz, de okos
lovával:

— Nos uram, a Sári meg a Táltos megy már, akár
a milling; gyertünk!

A fekete reggelen neki indultunk a fehér mezőnek.
Szekérnyom nem volt még most sem.

Fáztam, dideregtem, évődtem, töprengtettem:

— No jó fuvaros, ismerős-e kend ezen a tájon?

Törvényszéki csarnok.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint bűn-éto bi-
rósság előtt a jövő hét folyamán következő bűnügyek
kerülnék nyilvános tárgyalás alá. Es pedig:

Szerdán, január 11-én

Hruska János ellen izgatás vétsége miatt folyamata-
ban tett bűnügy.

Csütörtökön, január hó 12-én.

1. Tárai János ellen szándékos emberölés büntetete
miatt indított bűnügy.

2. Maczko Márton elleni feyüítő ügyekben összbün-
tetés kiszabása.

3. Különböző ügyekben hozott felsőbb bírósági íté-
letek kihirdetése.

Hirek és vegyesek.

Boldog új évet! Lapunk minden munkatár-
sának, előfizetőjének, olvasójának és jó barátjá-
nak az 1893-ik év küszöbén őszinte szívből min-
den jót kíván

a „Gömör-Kishont“ szerkesztősége.

0 év. új év. Szilveszter napja az idén is nagy per-
dült le, mint más években. Délelőtt dolgozott mindenki,
délután ünnepelt. A templomokban hálaadó isteni tisztel-
etek és évszázó szentbeszédok voltak, melyeknek meghall-
gatására nagy számmal gyűlekeztek össze a hívek. Vese-
kelni akart mindenki a multban elkövetett vétkeiért s
tisztta öntudattal átmenni az új évbe. Vajha olyan vig és
boldog lenne az új esztendő, mint a melyent mi kívánunk
lapunk minden olvasójának.

Újvári tisztelges a törvényszéki elnökkel. A rima-
szombati ügyvédi kar testületileg tisztelt újév napján a
kir. törvényszék köztisztelőben álló elnökénél: Kubinyi
Aladárnál. Az alkalmi szónok az ügyvédi kar egyik kiváló
tagja: Kishonthy Gyula volt, ki az őszinte ragaszkodás
és tisztelőt meleg hangján szép beszéddel üdvözölte az
elnököt, ki e minőségében való eredménydús működé-
sével csak növelte az ügyvédi karnak már előbb is kiér-
demelt rokonszenvét és tiszteletét. Az elnök szép vála-
szában lelkes szavakkal mondott köszönetet a megemlé-
kezésért, hangsúlyozta, hogy az ügyvédi kar iránt mindig
tanúsított jóindulatát továbbra is megőrzi, s maga részére
a tisztelők jóakarátát kérte. Vilharos éljenzéssel kísérték
a szép beszédet, melynek elhangzása után az elnök ba-
rátságos társalgásba bocsátkozott a megjelent tisztelőkkel.

Kinevezések. A földművelési m. kir. miniszterium
Szűcs Miklós II-od osztályú kir. alerdőfelügyelőt, a
rimaszombati m. kir. központi erdőgondnokság vezetőjét
a turóc-szent-mártoni kir. erdőfelügyelőséghez I. oszt.
alerdőfelügyelővé nevezte ki. Midőn az előléptetés alkalmából
őszinte üdvözlőnkét fejezzük ki, jókívánatunk
daczára sajnáljuk, hogy a rimaszombati társaság egyik
kedvelt derék tagja távozik körünkkel. Kostyál Gyula
okleveles erdész s m. kir. műszaki díjnokot, lapunk bel-
ső dolgozótársát ugyancsak a földművelési miniszter
a rimaszombati m. kir. központi erdőgondnoksághoz erdő-
gyakornokká nevezte ki.

Gömöri honvédek. Ő felsége a király a m. királyi
honvédség tartalékában 1893. január 1-től számitandó
ranggal 3 rimaszombati ifjút nevezett ki hadnaggyá; és
pedig Kishonthy Ákóst, Seőcs Barnát és
Hrecska Lászlót. Őszintén örvendünk a derék ifjak
megérdemelt előléptetésének.

Közzgyűlés. A rimaszombati polgári olvasókör ez
idén f. hó 22-ére tűzte ki rendes közgyűlését, mely al-
kalommal a leköszönt tisztikar és választmányi tagok
újabb választása is szőnyekre kerül.

**A gömör megyei díjnok segélyző egyesület f. hó
6-án délelőtt 11 órakor a városháza tanácstermében gyű-
lést tart, melyre az egyet tagjai ez uton is meghívottak.**

Újvári üdvözlők megváltása. A földművelési
és jótékony nőgyelet által az újvári üdvözlők megváltása
céljából kibocsátott felhívási ívet a kövekezők írták
még alá, illetve a nemes ezél oltárára a következők teszik
le filléroiket: Törköly József 50 krt, Samarjai János 1
frit, Samarjai Jánosné 1 frit, dr. Szabó Samuné 1 frit,
Ujházy Tivadarné 1 frit, Beliczky Viktor és neje 1 frit,
Lengyel György és neje 1 fritot.

— Mind a hárman itt születünk, a Sári is, a
Táltos is, én is.

— Hát ismeri kend azt a házat is, a hol meghaltunk?

— Mint magamat.

— Hallotta azt, hogy az ifju urnak oly szomorú
vége lett.

— Mintha ma lett volna. A törökvágásban volt, a
Dezsényi urral...

— Aztán miért?

A fuvaros ember nem fordult hátra, csak úgy át-
lökte a válla fölött a szót.

— A Dezsényi ur kaptos volt és rozsat beszélt
az ifju ur anyjáról. Azt mondta, hogy is mondta...

— A fuvaros megvakarta fejét és hátra fordult:

— Apertén kimondva, azt mondta a Domszzlai urnak,
hogy az anyja nem volt hívséges az apjához, idegen
férfiemberrel trafikált...

— A fehérhaju Domszzlai né?

— Úgy vélem akkor fekete haja tetszett neki lenni.

— És igaz lett volna, a nít a kaptos ember
mondott?

A részeg fuvaros erősen szitta a bozafa-szárát,
a mellől szípegeve beszélt:

— Olyan igaz, mint hogy ez az ostor van a kezem-
ben. A második ház volt tőlünk, parasztház, a hol talál-
kozott a szeretőjével. Az én asszonyom mind azt leste.

Régi ruhát nem adott senkinek másnak a Domszzlai-
házból, csak neki... Az Attila urfi kiesi ruhát mind...

Itten egyszerre szemünkbe esepott a sűrű hófüvés.

A kocsis ember elhalgatott és behuzta fejét a szűrőbe.
A Sári meg a Táltos szolonagatás nélkül nagy lassan
poroszkáltak előre. Alig latszott, hogy haladunk. Egy-
forma volt körülöttünk minden. A fa, melyet elhagytunk,
ugyanolyan zuzmarás, mint az, a melyhez közelítettünk.

Az árkok egyenlők az uttal, az elhagyottat tanyai
házak egyenlők az árokkal. Mindent belepött, mindent
elfödött a végtelen fehér hó...

Fényes estély. Hevessy Bertalan, megyénk egyik legtekintélyesebb vezérégyénisége kedden este fényes estélyt adott, melyen a helybeli és vidéki intelligens családok tagjai угyszólván teljes számban résztvettek. A vasoránál miötegy 58-an ültek s a legkitünőbb hangulatban költötték el a pompás menüt. Vasora után reggelig tartó táncz következett, melyben házások is részt vettek. A legközelebbi estély értesülésünk szerint Kubinyi Géza orsz. képviselő házában lesz Gömör-Panyiton.

A jó rendert — eísmereí. Régóta minden év első napján felhangzott a panaszi városunk közönségének köreiben, hogy az újví üdvözlések és jókívánatok ürügye alatt mindenféle esavargók zaklatják a türelmes publikumot újví borraivalóért. Az ily módon üzött visszaélésektől ez idén teljesen megvultunk kímélve, s ezért — ugy hisszük — egész közönségünk nevében kifejezhetjük elismerésünket és köszönetünket a városi rendőrség érelyes főnökének id. Badiny Gyula főkapitánynak; adjon Isten neki — boldog új esztendőit!

Meghívó. Rimaszombat és vidéke jótékony négyesülete árváinak felségelyezésére Rimaszombatban, 1893. évi január hó 28-án, a „Három Rózsa“ nagytermében zártkörű jelmez-estélyt rendez, melyre t. ezímed és b. családját tisztelettel meghívja az egyesület nevében: Bornemisza Lászlóné, elnök, Kern Adolfné, igazgató. Molnár Józsefné, alelnök. — Kezdete este 9 órakor. — Jegyek ára: Személyjegy 2 frt. — Családjegy 5 frt. — Rendező-bizottság: Bornemisza Elemér, Dessevfyy Árpád, Draskóczy László, Eperjessy József, Fáy Gyula, Felely Ferencz, Frenyo Rezső, Gazda Pál, Hanvay József, Hevessy Barna, Hevessy Péter, Kaloosay Béla dr., Kármán A. Ernő dr., Kathona Géza, Kathona László dr., Koós Károly, Kostvöl Gyula, Löcherer Gyula, Madarassy Zoltán, Máriaassy Gyula, Marton István, Nagy Elemér, Nagy Iván, Nehrer László, Nehrer Gyula, Nyáry László br., Papszász Gyula, Papp László, Ragályi István, Radvánszky Kálmán, Rásky István, Szabó Elemér dr., Szabó László, Szakall Ferencz ifj., Szakall Ferencz legifj., Szelezky Árpád, Szelezky Zoltán, Szeless Ödön, Szentiványi Géza, Török Gyula, Vajda István, Vajda Pál, Vajda László, Vozáry Béla.

Pósa Lajos kitüntetésé. Megvénk jeles szülıttét, az ismert kiváló költő Pósa Lajost, kinek gyönyörű népdalait országoszerűe énekelik s aki gyermek verseivel s műsével az apró emberek bibijás lelki világába oly tőrülhetlenül tudott behatolni, hazafias költeményeivel pedig a nagyokat ragadja el, a Petőfi-társaság m. hó 22. egyhangulag tagijává választotta meg. Pósa Lajos igaz érdemeinek méltó kitüntetésé és jutalmazása ez, kinek érdemeiről a 20 aláírással benyújtott két ajánlási ívbén az ajánlók, — közöttük Jókai Mór is — a legrokonszenvesebben szölet tak Pósa Lajos érdemeiről. Mi magunk részéről legőszintűbb örömiünknek adunk kifejezést a valódi érdem ezen imponasz kitüntetésé felett és szívünkben őhajjúk megyénk kitűnő fiának jövendő működéséhez a teljes sikert. Ez alkalomból érdekes dolgot közölt a Budapesti Hírlap Pósa Lajos edes anyjáról. Alkalomszerűnek találjuk azon közleményt szó szerint átvenni, mely így szól: „A poéta anyja.) Pósa Lajosnak a gyermekek jeles költőjének edesanyja egy kedves öreg paraszt-asszony egy kis gömörmegei faluban. Sokat írt Pósa az ő edesanyjáról, meg a kis bogárhátú házról, melyben lakik, meg a haranglábról, s így már nem ismeretlen az olvasók előtt. Sőt most már arezképét is hozza a Magyar Géniusz. Mindazonáltal a jó öreg asszony nines kibékülve a fia pályájával (papnak szánta, bizony!) s különösen avval van megakadva, hogy a fia királyok és országúrtató urak ellen is ír igen gyakran verseket. Százszor is intette, hogy vigyázzon, nem lesz ennek jó vége, egyszer csak megfogják és ugy elesúkják a föld alá, hogy sohasem látja meg többé Isten szép világát. Pósa azonban nem vigyázott s most csakugyan megjárta — bekerült a Petőfi-társaságba. A lapok elvittek ennek híret a kis gömöri faluba is, de a jó ég tudja, miféle formában juthatott az anyja fülébe mert Pósa ma levelet kapott tőle, melynek befejezése így hangzik: „Most volt itt a sógor, nagyon megijedtünk, mert azt mondja, újságba vagy valami nagy dologba keveredtél. Bubánatba vagyunk, kelves fiam, miattad, mennék is a vasatra, bajodban, hogy vigasztalnalak, de öreg asszony vagyok, a tél- a hó nem érezt. Vigyázz magadra, kedves fiam, írd meg mi bajod van, áldjon meg az Isten, ezt kívánja szerető edes anyád.“ (Utóiratban:) „Julis is kívánja, a ki a levelet írja.“ Az a nagy baj, a mibe Pósa belekeveredett a mit az újságok megírtak, az volt, hogy beválasztották a Petőfi-társaságba.“

Miskolcz város rendőrfőkapitányává — mint lapunk egyik megjelent számában előre jeleztük — Lukács Béla kövecesei földbirtokost nevezte ki Br. Vay Béla Borsodvármegye főispánja. — Az új főkapitányt — ki hivatalt már el is foglalta, a borsodmegyei sajtó elég rokonszenvesen fogadta, s kinevezetéséhez mi is őszintén gratulálunk.

Kórbál. A rimaszombati polgári olvasókör folyó évi február hó 5-ik napján fogja megtartani farsangi táncmulatságát. Ez igazán szépnek ígérkező tánczyigalomra, előre is felhívjuk a mulatni akaró közönség figyelmét.

Uj négyesület. A nem régen alakult ratkői négyesület alapszabályai a megerősítési záradékkal ellátva e hó elején leérkeztek, minek folytán deez. 4-én az egyesület tagjai közgyűlést tartottak, mely alkalommal az ideiglenes tisztikar leköszönt s az új tisztikar megkezdte működését. Az egyesület volt nagyérdemű ideiglenes elnökének néhai Szentiványi Árpádnak emlékezetét jegyzőkönyvben megörökítették s elnökké egyhangulag Fischer Károlynét választották meg. A tisztikar többi tagjai titkos szavazással a következők lettek: alelnökök Hrk Istvánné és Dr. Kres Gyuláné, igazgató ifj. Danis Márton, pénztáros Danis Zsuzsika, titkár Dr. Kres Gyula, jegyző Zachar Sámuel ev. lelkész, kinek működését huszonnégy tagú választmány támogatja. Az új humanus egyesület ünnepek előtt karácsonyút állított fel, mely alkalommal hét árva gyereket láttak el től rubával.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést, mely egy munkás tiszteletreméltó életpályának váratlanul történt befejezéséről ad szomorú hírt: „Rozsnyó város iskolászeke neje maga valamint a boldogultnak családja és pedig neje Witchen szül. Veszter Laura, gyermekei: László, Malvin férjzett Hanko Palmé, ferje és gyermeke Honka. — Albert, Irma, Jolán és Guidó nevében is, mélyen mogszomorodott szívvel jelenti Wittchen Aurél Jánosnak mint a községi iskola 36 éves buzgó tanítója és igazgatójának, ugyszinté a kereskedelmi és ipar-

iskola igazgatójának, városi képviselőnek és 48/49-iki honvédek élte 62-ik, bollog házasságának 32-ik évében, váratlanul történt gyászos elhunytát.“ A boldogult hült tetemei folyó hó 24-én d. u. 2 órakor az ág. ev. hitvallás szertartása szerint tétettek a helybeli sírkertben örök nyugalomra. A gyászeset bizonyára őszinté, fájdalmas részvétet fog kelteni a közművelődés minden igaz barátjának lelkében. — Aldott legyen az elhunytak tisztes emléke!

Templom renoválás. A nagyróezei róm. kath. templomot a mult évben renoválták, esinosan kifestették, új oltárokkal, új szószékkel látták el, ugy, hogy most megyénk területén a legesinosabb templomok egyikévé lett, mely méltó a megtekintésre.

Baross-szobor. A miskolci kereskedelmi és iparkamara felkéri mindazokat, kik a „Baross Gábornak emelendő szobor költségeinek összegyűjtésére gyűjtőívet nyertek, sziveskedjenek ezt a gyűjtött pénzüsszeggel, esetleg az üres gyűjtőívet mielőbb beküldeni a kamarának.

Műkedvelők színelőadása Tiszolczon. A tiszolci magyar casinó javára Sylvester estéjén rendezett magyar műkedvelői előadás — daczára, hogy ugyanakkor a pánszlavok a tőt casinóban nagyszabású theatestélyt tartottak — minden tekintetben fényesen sikerült. „A város-teremben“ és „Angolosan“ ezímmü két kivijáték került színre meglepően szép és kifogástalan előadásban, mely a természet zsufolásig megtöltött előkelő, hazafias közönséget nem egy ízben ragadta tapsra, melyből a derék szereplők mindegyikének bőven kijutott. A sikerült előadást táncmulatság követte, mely kitűnő kelvén egész a hajnali órákig tartott. A szép est jövedelme a 100 frtot meghaladta, melyhez felülfizetésükkel a következők járultak: Bazilidesz János 3 frt 80 kr., Fürst András 1 frt, Kubinyi Ferencz 1 frt, Hoensch Szilárd 1 frt, Dr. Schwarz Márk 1 frt, Pollák Samu 1 frt, Bánik György 40 kr., Pekár Emil 10 kr., Dianiska József 10 kr., Ferjenesik Samu 50 kr., Freiman Mór 40 kr., Hofflinger Károly 20 kr., Politzer Samu 25 kr., Ifj. Freiman Mór 20 kr., Hlavaj Adám 20 kr., Kohn Albert 50 kr., Politzer Bertalan 50 kr., Sutyák László 70 kr., Setina János 20 kr., Tillman Árpád 40 kr., Dubovecz József 60 kr., Kuchta D. J. 50 kr., Weiszkopf Zsiga 40 kr., Szilágyi Miklós 40 kr. — A tiszta jövedelem a tiszolci magyar Casinó alaptökejéig gyarapítja, mely hazafias missiót teljesítő ifjú egyesület nevében a közönségnek s különösen a fent elósorolt felülfizetőnek lapunk útján mond ezennel köszönetet: Ambrózy József, a tiszolci magyar Casino elnöke.

Uj évi üdvözlések megváltása. Nagy Rőczén az új évi üdvözlések a közművelődési egyesület javára megváltották és ez uton kívánják boldog új évet: Mihalik Dezső és neje 2 frt, özv. Latinák Sándorné 1 frt, Szuhay Zsigmond 1 frt, Vojnár József 1 frt, özv. Csenka Albertné 1 frt, Mokus Károly 50 kr., Halasi Gyula 50 kr., Heinecz Frigyes 1 frt, Lueze Soma 50 kr., Adriányi Ernő 1 frt, Matusch Endre 40 kr., Greiner Lajos 40 kr., Stefanecok Mártonné 50 kr., Molitorisz János 1 frt, Kohn Márkus 50 kr., Hajasi Sándor 1 frt, Lukovits Gábor 20 kr., Tóth Endre és neje 2 frt, Kovács Akos 50 kr., Arvay József 50 kr., Beliczay László 1 frt, Stefanecok Károly 1 frt, Barger Guidó 20 kr., Remenyik Dénes 30 kr., Bárdossy Pál 20 kr., Halasi Kálmán 50 kr., Prégora Károly 50 kr., Nandrássy Gusztáv 50 kr., Dr. Posevitz Albert 1 frt, Glücksthal József 50 kr., Hlaváts Kornél 50 kr., Barkóczy Gusztáv 20 kr., Szentmiklössy Béla 1 frt, Perjessy László 50 kr., Kocsis Samu 50 kr., Oeskey János 30 kr., Összesen 25 frt 20 kr. Fenti összeg nyugtázása mellett a jószívű adakozóknak őszinté köszönetet mond Halasi Gyula körpénztárnok.

Tüz. Mult hó 29-én, a délutáni órákban Szuhafőn az ottani egyház istállója kigyuladt; mire észrevették, a tűz oly erővel lépett fel, hogy a szomszédos épületeket a legnagyobb erőmegszűtés mellett lehetett megvédeni. A kár ugyan nem nagy, — de elegendő lehetne arra, hogy konszekventiát vonva belőle megtaníthatnák, hogy fedetlen méces használata mellett nemcsak Szuhafőn, de másutt is megeshetik a szerencsétlenség.

A ki a vasat szereti. Hírsnyóvíz községben Heinzelman Emil portájáról egyre vesztek a gazdasági szerzeszámok. Egy nap az ekevasnak, másnap a kormánynak harmadik nap már a fordító kulcsnak és ösztökének elvesztettek lábát; így ismétlődött ez tovább-több, míg nem a mult hó 20-án Hudák János személyében sikerült a valódi tettest kézrekeríteni. Eleinte ugyan tagadta tétét, de végre töredelmesen bevallotta, hogy a lopásokat azért követte el, mivel a vas állandósága iránt régebb idő óta a legnagyobb szeretettel viselkedik.

Méltó büntetéssel sújtotta a helybeli kir. törvényszék mult napokban tartott végtárgyaláson F. M. 62 éves cipész, ki B. J. és H. J. 12 éven alóli leánygyermeknek ellen oesmány merényletet követett el. A bűnös öregot 3 évi fegyházra ítelték, a 2 hónapi vizsgálati fogság betűzésával.

Nem mehetett Amerikába. Mult hó 17-ik napján a putnoki esendőrőrsnek a bánrővei állomásán gyanusnak tűnt fel Bersina Ilona szuha-kállói (Borsodm.) lakos magaviselete. A szemes esendőr — nehogy máskéülben nyugodt lelkiismeretétől szemrehányást szenvedjen — kérdőre vonta Bezsina Ionát, ki bevallotta, hogy biz ő Amerikába szándékozik utazni; minthogy azonban azon fogas kérdésre: hol az utlevele? megfelelő nem tudott, a nála talált 246 frt 86 kr. készpénzt tőle elismervény mellett elvétették, s a tornallyai szolgabírói hivatalhoz küldetett be. Málhájá szállítható nem lévén, így az megörzés végett a bánrővei községi előjáróságnál hagyatott.

Egy bokréta miatt. Sokat adhatott a kalapja mellett diszelgő bokrétajárva Gómőri József alsó-szuhai lakos s csakis ebből magyarázható ki, hogy bokrétaja miatt még az életét is kockázta tette. Történt a dolog aképen, hogy mult év december hó 24-én éjfélly misére mentek Ragályra az alsó-szuhaiak, közölük — így állván a dolog — nem maradtakott el Gómőri József sem. Korán érkezettek meg Ragályra, mert ki tellett az idejéből még Rabin Emánuel uramat is fölkeresni, hol aztán amogy magyarosan bepálinkáztak. Így elkészülve a templomot sem kerálhatték el, hol igazán mindenki mindaddig a legmélyebb ajtatosságra merült, míg el nem esente a Gómőri József kalapja mellől a bokréta: a hogy ez megtörtént, lett olyan zűrzavar, hogy a bábeli kivi Miska hozzá. Gómőri, Szabados János nevű ezimborájával a templom kijáratá elé állt, halállal fenyegetve a hívők

azon esetre, ha a bokréta ki nem kerül. A megrémült nép hanyat homlok rohant ki a templomból, kik közül egy néhánjat jól eltángált a két legény. A hetvenkedés azonban nem tartott sokáig, mert Gómőrit egy jól irányított fűtés a földre terítette, hol aztán ugy elűnsgálgáltak, hogy eszméletlenül szállították haza. Szabatos Jánosra is bizonyára ez a sors várakozik, ha idejekorán meg nem ugrik, a ragályiak elől.

Rőpirat a bírónál. Ugy látszik, hogy azon rendelet, mely a hazacüenes-ropiratok terjesztésének meggátlása végett adatott ki; nem igen respectálja a községi előjáróság; legalább a mellett bizonyít, hogy Genes község bírójá: Vapenik János a helyett, hogy a nevére küldött „Hlaš hrodičom slovenskiny“ ezímmü röpiratot a szolgabíróhoz felküldte volna, házában tartotta mindaddig, míg nem a mult hó végével annak átadására egy a községben ezírkáló esendőr által a törvény nevében fel nem szólítottott. A „derék“ bíró ily helyzetben mit tehetett volna mást; a prágai szörnyszűlöttet akarva nem akarva kézbe adta, s hogy a megsemmisüléstől véde legyen a „kedves vendég“, a rozsnjóvi szolgabíroság gondjaira bízottott.

Tragikus véget ért mult hó 20-án egy 40 éves szászai asszony; özv. Czíkra Józsefné szül. Janesó Zsuzsanna. F. hó 18-án Szászán a padlásról a rakodó szénas szekérre esett oly szerencsétlenül, hogy a vasvilla hasába fúródott. Beszállították a helybeli közkórházba, de a leggondosabb ápolásra sem lehetett megmenteni s két napi kínoldás után meghalt.

Magyar zarándoklat Budapestről Rómába. Jövő év február hó 19-én 50 éve lesz, hogy XIII. Leo pápa a római szt.-Lőrincz templomban püs pökké lett szentelve. — A pápa örömnapja az egész katolikus világ fényes ünnepe lesz. Zarándoklatok indulnak Rómába Európa minden részéből, sőt Amerikából is. A magyar zarándoklatot dr. König Gusztáv, Esztergom főegyházmegyei áld. zír fővárosi lelkész rendezi és szándékát a hercegeprimás ő excellenziájának és a nagyméltóságu püspöki karnak tudomására hozta. A zarándoklatra vonatkozólag már megjelent részletes programmu szerint kétféle menet-tér ti jegyek fognak kiadatni s pedig Budapestről Zágráb, Fiume, Cormons, Florenczen át Rómába és ugyanazon uton vissza, továbbá oly jegyek, melyekkel a visszautazás Florencz, Bologna, Milano, Velenice, Triest Prágershofon át történik az előbbi ára az öt napi római teljes ellátással együtt I. oszt. 140 frt, II. oszt. 110 frt. Az utóbbi I. oszt. 150 forint, II. oszt. 118 frt. Az utazást mely különvonalattal történik s pedig Rómáig közlekedő közvetlen kocsikkal, valamint a Rómában első rendű szálodakban biztosított ellátást a m. kir. államvasutak menetjegy iródjája rendezi. A jegyek 60 napig érvényesek a mellyvel a visszautazás bármely vonallal történhetik; az utazás visszajövetkor bárhol megszakítható. Részletes programmok König Gusztáv úrnál (Budapest, krisztina városi plébánia) kaphatók a ki e tekintetben kívánt bármintemű felvilágosítások is szívesen szolgál.

A locomobil-es cséplőgépekezők tanfolyama, melyet az állami ipariskolánál a nagyméltóságu kereskedelemügyi m. kir. miniszterium évenként rendezni szokott, január hó 2-án nyílik meg, s márczius hó végéig tart. E tanfolyámon a gőzmozdony (locomobil) és a különböző cséplőgépek szerkezete és kezelése fog taníttatni. — Tanulóknul felvétetnek a 18 életévüket betöltött, irni és olvasni tudó önálló lakatosok, kovácsok s a különböző gépgyárak főbb munkásai, továbbá gazdatisztek, birtokosok, géptulajdonosok. A belépők erkölcsi bizonyítványt tartoznak előmutatni; a nem önálló munkások ezenküül, ha munkában állanak, a munkaadótól kiállítandó munkabizonyítványt, ha nem állanak munkában, munkakönyvéket tartoznak benyújtani. A tandíj 5 frt, a mit előzetesen, a beiratkozás alkalmával kell lefizetni. — A beiratások f. é. december 15-től január 2-ig tartatnak az intézet helyiségében (Budapest, VIII. Nepszínház-utca 8. sz.) Vidékiek a tandíj beküldése mellett levélben is iratkozhatnak. A vidékről jövő tanulóknak január 2-ig nem szükséges személyesen megjelenni az intézetben

A „Fővárosi Lapok“-at, a magyar szépirodalom egyetlen közlönyét, olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk. A lap új szerkesztője: Szana Tamás vezetése alatt a legkiválóbb eröket csoportosította maga körül, kik mindent elkövetnek, hogy a művelt magyar közönség igényeinek megfelelő, tartalmas, változatos, minden napi kérdésről gyorsan tájékoztató közlönyt teremtsenek. A lapnak új évtől kezdve minden vasárnap egy nagy ivre terjedő melléklete lesz, mely a divat, háztartás és sport köréből tartalmaz a legelőszőr illusztrációkkal kísért érdekes közleményeket. A „Fővárosi Lapok“ előfizetési ára: egy hónapra 1 frt 40 kr., negyedévre 4 frt. Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. Cím: „Fővárosi Lapok“ kiadóhivatala Budapest.

Budapesti Néplap. A ki érdekes és minden tekintetben hasznos és tanulságos olvasmányt keres, fizessen elő a „Budapesti Néplapra“ mely a politikai, társadalmi és közgazdasági eseményekről hí és kimerítő tudósítást közöl ugy, hogy a ki a „Budapesti Néplapot“ olvasni a baza és a külföld minden fontosabb magzalmáról alaposan tájékozva lesz. A „Budapesti Néplap“ az eseményeket és az azokban szereplő alakokat színes képekben állítja az olvasó közönség elé, a mi oly meglepő újítás, hogy korszakot fog alkotni a magyar hírlapirodalomban. A „Budapesti Néplap“ e színes képeit pompás faldiszűl is lehet használni polgári házakban, hogy így is meglegyenek örökítve a nap eseményei temémészetes eleven-ségükben. A „Budapesti Néplap“ mindazáltal a legolcsóbb hetilap, mert előfizetési ára egész évre 4 frt, (8 korona.) félévre 2 frt, (4 korona.) negyed évre 1 frt, (2 korona.) A „Budapesti Néplap“ kiadóhivatala Budapest, VII. Erzsébet-körit 15. a hová a küldemények is eszközendők.

Pinezi árak

Rimaszombatban, 1892. évi december hó 31-én tartott heti vásáron:

	Métermérszankint	Hektoliterenkint
Tiszta buza	7.20 — 7.30	5.50 — 5.70
Feles buza	0.00 — 0.00	0.00 — 0.00
Rózs	5.80 — 6.00	4.60 — 5.00
Árpa	6.10 — 6.30	4.00 — 4.20
Zab	4.50 — 4.70	2.00 — 2.20
Kukoricza	5.50 — 5.60	3.50 — 3.60
Bükköny	0.00 — 0.00	0.00 — 0.00

Krumpli	0.00— 0.00	1.50— 1.75
Köles	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Széna kötve	1.80— 0.00	0.00— 0.00
Takarmány szalma	0.80— 0.00	0.00— 0.00
Alom-szalma	0.80— 0.00	0.00— 0.00
Zsupszalma	0.90— 0.00	0.00— 0.00

Felelős szerkesztő: Lőrinczy György.

Magán-hirdetések.

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja a

Képes Családi Lapok

1893-ik év január hó 1-én tizenötödik év-folyamába lép

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedvesebb lapja.

A „Képes Családi Lapok” a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve.

A „Képes Családi Lapok” most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok” szellemi részét a magyar irodalom legelső írói nyújtják. A szerkesztőség dr. Murányi Armán, dr. Tolnai Lajos és dr. Váradny Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költséget nem kimélnék, hogy a lap szelvére a művelt olvasók legmagasabb igényeit is kielégítsék.

A „Képes Családi Lapok” munkatársai sorában vannak a többi között: Jókai, Mikszáth, Dalmady, Tomérek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba A. Posa, Radayánszky, Beniczkyné Bajza Leuke, Büttner Lina, Nagyvárady Mera, Kövér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. stb. hírneves íróink és írónőink.

A „Képes Családi Lapok” minden számában legkiválóbb művészek rajzai és képei után kitűnő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok” minden számához legjobb íróinktól egy regény teljes nyomtatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5-6 regény birtokába jutnak, melyekhez mindig díszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok” minden számában ingyenesen összeállított sakrejtvények, apróságok és irodalmi ismertetéseket talál az olvasó: — s a lap előfizetőinek postájában a legszellemdúsabb társalgás folyik az előfizetők között, végül:

A „Képes Családi Lapok” minden kéthetben külön divat mellékletet ad, a mely a női közönségnek minden más divat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok” előfizetése egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr., aki az egész évi előfizetési díjához 80 krt küld, 4 regényt, a ki fél évi előfizetéséhez 40 krt küld, 2 regényt s a ki negyed évi előfizetéséhez 20 krt küld, 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon óhajtatva mutatvány számokat bárkinek díjtalanul küld.

A „Képes Családi Lapok” kiadó hivatala Budapest, Nagykoroná-utca 20. sz.

Pályázat.

414. sz. — A kólkovai v. urbéreszek és közbirtokosság erdőbirtokánál üresedésben lévő erdőőri állomásra pályázat hirdettetik.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXVI. t. cz. 37. §. követelt szakképzettségüket, erős és ép testalkatukat, jó látó-, halló- és beszéző képességüket megyei főorvos vagy városi-írás orvos által kiállított bizonyítványival, életkoruk és illetőségüket anyakönyvi kivonattal a magyar nyelvnek szó és írásban, a tót nyelvnek szóban való tökéletes birását igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezűleg írt kérvényeiket alulírott m. kir. erdőgondnoksághoz f. ev. február hó 2. ig adják be.

Ezen erdőőri állás javadalmazása:

1. Evenként 180 frt havi részletekben.
2. Lakás természetben.
3. 16 méter tűzifa természetben.
4. 2 drb marha és 4 drb sertés számára legelő.

5. Az erdei kártételek 1/3-ad része.

A megválasztandó erdőőr köteles helyét azonnal elfoglalni.

M. kir. erdőgondnokság

Nyustyán, 1893. év január 1-én.

Somogy Lajos,
m. kir. erdősz.

TISZTA VÉR

az egészség! 1-*

Titkos betegségek, kiütések, halvány-ság, általános fáradtság, gyengeség: mindezt eltűnik, ha a vér egészséges! Gyógymódunk alkalmazása mellett kezeskedünk a gyökeres gyógyulásról. Kérdezősködő levelekhez levélbélyeg csatolandó.

„Office Sanitas”, Paris
30, Faubourg Montmartre

ENGEL ADOLF divatáruháza

RIMASZOMBAT, FŐTÉR 13.

A farsangi idényre

raktáromat, a helyben már előkészületben levő jelmez-estély és tánczvigalmakhoz alkalmazkodva, a legújabb divatárukkal u. m. crepe, voile de lám, mousseline, d'I Inde, atlasz, satein, különféle selyemszövetek, satein de lyon, satein mervelleux, brocát, pongee, selyem foulárd, valamint még igen sok e helyen elő nem sorolható selyem gaze-szövetek, himzések és csipkével dúsan felszereltem, melynek szives megtekintésére van szerencsém a n. é. közönséget tiszteletteljesen meghívni.

Ez alkalommal tudatom egyszersmind a n. é. városi közönséggel, hogy kereskedésemben az eddig berendezett mintakészletet, mely körül igen gyakran történtek vizszoalések, 1893. január 1-től teljesen feloszlatom, ennél fogva tőlem helybeliek kivétel nélkül házhoz mintákat nem kapnak.

A midőn elhatározásomat ez uton juttatom a n. é. városi közönség szives tudomására, kérem komoly jellegénél fogva figyelemmel kísérni, nehogy egy vagy más részről neheztelésre szolgáltatassak okot akkor, amikor valaki mintagyűjteményt kér és visszautasítottatik.

Vidékre mintákat bérmentve küldök!

A nagyérdemű közönséget újdonságaim megtekintésére ismételve felhívom és maradok azon kérelemmel, hogy b. bizalmukkal továbbra is kitüntetni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF, divatáru kereskedő.

Rimaszombat, főtér 13.

1--3

Szállodai hirdetés

Van szerencsém a nagyérdemű városi és vidéki közönséget értesíteni, miszerint Rimaszombában a „HAROSI REZSA” című első rangú szállodát berbe vettem és 1893. évi január elsejétől fogva saját jó magyar boraimat és összes más italaimat mérem. — jó magyar izlesű konyhát tartok — ugyszintén szobáim berendezését a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítottam. Figyelmese és pontos kiszolgálásról gondoskodtam, a miért is a n. é. helyi és vidéki közönség becses pártfogásáért esedezem

Kelt Rimaszombat, január 1.

Mély tisztelettel
GAZSA SAMU,
vendéglős

Hirdetmény.

6210. sz.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szerényi János felperes végrehajthatónak Szöke József, Nógrádmegye Gergely fala község Poszoba pászta lakos végrehajtást szenvedő elleni 29 frt 71 kr. tökétkövetelés és járuléka iránti végrehajtás ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Osgyán községben fekvő az osgyáni 186. sztykben foglalt Szöke József néven 1/6, Szalay György néven 2/6 és Szalay Mihály néven 3/6 részben álló 47. hrsz. a. beltelek és 24. sz. házra az árverést 459 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elre adelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Osgyán községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-

arának 10%-át vagyis 45 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt oadékképes értékpapírban a kiküldött kérelem letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1892. évi október hó 29.

A rimaszombati kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Eladó ház.

Rimaszombában a Szijjártó-utca 2. és 4. számok alatti ház

szabad kézből eladó.

Venni szándékozók értekezhetnek a tulajdonos Rajzinger János mérszáros mesterrel.

ESKÓR

(epilepsia) 1-*

visszaesés nélkül gyógyítható. Ezer és ezer bizonyítvány tanúsítja a tudomány ezen bámulatos diadalát. A betegségről szóló kimerítő leírások, levélbélyegek kapesán a következő címre intézendők:

„Office Sanitas”, Paris
30, Faubourg Montmartre.

1-*

Hirdetmény.

Alírott nyustyáni égetett mész kezelőség tisztelettel hozza a nagyérdemű közönség, valamint az építők és építetőknek is becses tudomására, miszerint a nyustyáni vasúti állomás közvetlen közelében levő s folytonosan működő kör-mészégető kemencejükből kikerülő I. osztályú égetett mész nagyban (waggon számra), ugyszintén kiesinyben is a legpontosabb kiszolgálattal mellett az alábbi áron folyton kapható:

Loco Nyustyán vasúti állomás, waggonba rakva:

- 50 métermázsáig . . . . . à m/m = 95 krajczár.
- 50—100 métermázsáig . . . . . à m/m = 90 krajczár.
- 100 métermázsáig, vagyis egy teljes waggonrakomány és azontul . . . . . à m/m = 85 krajczár.

A mész megrendelhető és szállítható az év bármely szakában.

Égetett mész kezelőség Nyustyán.

Megrendelések Rimaszombában Jakovetz Alajos urnál is eszközölhetők.